

og at man under alle omstændigheder skal leve op til standarden for god forvaltningsskik i omgangen med sådan nogle puljer.

Aage Frandsen (SF):

Jeg er helt enig med statsministeren i, at der har været mange typer puljer. Men når det drejer sig om de puljer, som statsministeren refererer til, når det drejer sig om satspuljerne, når det drejer sig om en tidligere pulje i Kulturministeriet, som kaldtes provinspuljen, og en række andre puljer, så var de, skal vi sige politisk afgjorte puljer. Kvaliteten kan man altid diskutere, ligesom man kan diskutere andre former for politik, men afgørelsen var politisk; det var ikke en forvaltningsafgørelse.

Når det derimod drejer sig om en forvaltningsafgørelse, er vi nødt til at være meget mere strikte, fordi det er en anden type, hvor det er et saglighedskriterium, der ligger til grund. Og det er dér, man ikke skal komme i den situation, at det danske forvaltningssystem kan lide under, at det bliver politik.

Det er også derfor, at jeg har den samme interesse som statsministeren omkring de særlige rådgivere: at man ved, hvem der er hvem. Man skal også i det her tilfælde vide, hvem der træffer den ene type afgørelse, og hvilke regler der gælder dér.

Derfor håber jeg, at statsministeren vil vende tilbage til spørgsmålet om at få mere klare linjer, ellers vil jeg bebude, at vi vil påtage os at se på det, for vi synes, at det er en principiel sag. Det har ikke specielt med den her regering at gøre, for det kunne lige så godt være sket under en anden regering. Det er et spørgsmål om personer, og i de her tilfælde er det et spørgsmål om, at reglerne er uklare.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil absolut gerne give hr. Aage Frandsen tilsgagn om at medvirke konstruktivt i et sådant arbejde, for jeg tror, at vi ud fra sådan et parlamentarisk synspunkt deler opfattelse af, at der er behov for et mere klart regelsæt, end der måske er i øjeblikket.

Kl. 14.15

Jeg vil godt sige, at jeg ikke tror, det er så enkelt, som hr. Aage Frandsen stiller det op, at man bare sådan kan sondre mellem forvaltningsafgørelser og politiske afgørelser. Politiske afgørelser kan jo heller ikke bare sådan være vilkårlige – efter min opfattelse i hvert fald.

Som jeg sagde før, hvis en minister deltager i forbindelse med administrationen af et gældende regelgrundlag, så optræder ministeren altså i rollen som forvaltningschef og skal leve op til de samme regler.

Men hr. Aage Frandsens måde at fremstille det på viser jo netop, at vi er ude i en zone, hvor det kan være lidt besværligt, for hr. Aage Frandsen sondrer mellem det, han kalder politiske puljer, og så nogle forvaltningspuljer. Det tror jeg er betænkeligt at stille det op på den måde.

Det kunne også godt være, at vi som politikere her i Folketingssalen burde være lidt interesserede i at også for de puljer, som hr. Aage Frandsen kalder politiske puljer, burde der være et rimelig klart regelsæt, for ellers kan det meget nemt føre til vilkårlighed.

Men jeg er glad for hr. Aage Frandsens saglige tilgang til det, og jeg medvirker i hvert fald gerne konstruktivt i at få det her udredt, for det tror jeg vi har en fælles interesse i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 5

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at antagelsen om et merprovenu på ca. 2 mia. kr. om året som konsekvens af Nordsøaftalen hviler på bestemte, og i mange situationer næppe realistiske, forudsætninger om bl.a. olieprisen, og at det meget vel kan vise sig, at merprovenuet bliver langt mindre eller i værste fald direkte negativt?«

Skriftlig begrundelse

I Jyllands-Posten den 1. oktober 2003 beskrives, hvordan en forudsætning om en lav oliepris giver staten et højere provenu med regeringens udspil til ny aftale, men benytter man den oliepris, som er dagens markedspris, vil provenuet fra den nye aftale blive betydelig mindre eller muligvis helt forsvinde sammenlignet med den nuværende beskatningsmodel.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg har stillet det her spørgsmål, er det, fordi vi i Enhedslisten har den bekymring, at staten, hvis man indgår den her aftale med A.P. Møller, i realiteten kommer til at miste muligheden for